

Μην Σιστάξεις να το λές!!!
 Διαβάσω Θράκη Press

Economy Press

Το μη μισθολογικό κόστος στο οικονομικό περιβάλλον της κρίσης.

Η εξέλιξη της οικονομικής ύφεσης στην Ελληνική οικονομία σε συνδυασμό με τα οικονομικό-πολιτικά της δεδομένα, αποτελούν πλέον ένα γεγονός που έλκει το διεθνές ενδιαφέρον. Πρόσφατα, στο οικονομικό φόρουμ του Νταβός στην Ελβετία, η Ελληνική οικονομία βρέθηκε, ίσως για πρώτη φορά, τόσο έντονα και ηχηρά στο επίκεντρο των συζητήσεων, του προβληματισμού και των διαβουλεύσεων ανάμεσα στα στελέχη και στους ηγέτες του παγκόσμιου οικονομικού και χρηματοπιστωτικού στερεώματος. Μέσα από αυτή την διεθνή ενασχόληση με τα δημοσιονομικά της εγχώριας οικονομίας μας, και με δεδομένη την απόκλιση (και αποτυχία) στην επίτευξη των στόχων του προϋπολογισμού της προηγούμενης χρονιάς, οι πιστωτές

της διαμόρφωσαν μια ατζέντα επιμέρους θεμάτων για αξιολόγηση και επανασχεδιασμό. Στην ατζέντα αυτή περιλαμβάνονται ζητήματα όπως το υφιστάμενο φορολογικό σύστημα, το ασφαλιστικό σύστημα και οι επικουρικές συντάξεις, η εργασιακή νομοθεσία στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, το μη μισθολογικό κόστος, ο 13ος και 14ος μισθός κ.α.

Εστιάζοντας στο στοιχείο της ατζέντας που αφορά το μη μισθολογικό κόστος, κρίνεται σκόπιμο αρχικά να περιγραφεί η σύστασή του, η οποία περιέχει το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών της εργασίας, όπου συμπεριλαμβάνονται οι εισφορές του εργαζομένου και της εργοδότης επιχείρησης. Οι εισφορές αυτές, σήμερα, κυμαίνονται στο 16,5% για τον εργαζόμενο και 28,5% για τη εργοδότη. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι αν ένας εργαζόμενος έχει €1000 ως μικτές μηνιαίες αποδοχές, τότε θα καταβάλλει €165 (1000*16,5%) στον ασφαλιστικό φορέα του, λαμβάνοντας ως καθαρές αποδοχές €835 (1000-165), ενώ επιπλέον €285 (1000*28,5%) θα καταβληθούν για λογαριασμό του, από την εργοδότη (όπου για λόγους απλοποίησης δεν λαμβάνονται υπόψη οι μηνιαίες κρατήσεις που προβλέπονται και που αφορούν τον φόρο εισοδήματος). Δηλαδή, ο εργαζόμενος θα λαμβάνει €835 μηνιαίως, ενώ το κόστος της εργασίας του θα ανέρχεται στα €1285. Αυτό σημαίνει ότι το ποσό των €450 (1285-835) που δεν καταβάλλεται στην μισθοδοσία του εργαζομένου, αποτελεί το συνολικό μη μισθολογικό κόστος του, το οποίο ανέρχεται στο 53,8% (450/835) των καθαρών αποδοχών ή αναλογικά στο 45% (450/1000) των μικτών του. Ταυτόχρονα, το κόστος αυτό καταβάλλεται και με τον 13ο μισθό (δώρο Πάσχα και επίδομα αδείας) καθώς επίσης και με τον 14ο μισθό (δώρο Χριστουγέννων), χωρίς όμως να προσδίδει κάποια επιπλέον πρόσθετη αμοιβή στις συντάξιμες αποδοχές ή στις άλλες ασφαλιστικές καλύψεις και απολαβές του εργαζομένου.

Από αυτήν την απλουστευμένη ανάλυση των δεδομένων γίνεται κατανοητή η προσέγγιση του μη μισθολογικού κόστους και της επιβάρυνσης που επιφέρει στο συνολικό κόστος της εργασίας στην Ελληνική οικονομία. Παράλληλα όμως, θα πρέπει να τονισθεί ότι αποτελεί μύθο η άποψη ότι το χαμηλό μισθολογικό ή εργατικό κόστος είναι αυτό που οδηγεί στην ανάπτυξη και στην προσέλκυση επενδύσεων. Η άποψη αυτή είναι απόλυτα λανθασμένη, διότι αν ήταν ορθή, τότε δεν θα υπήρχαν εργοστάσια και βιομηχανίες στην Γερμανία, την Αυστρία, την Ολλανδία, την Γαλλία, το Βέλγιο, την Σουηδία και άλλες χώρες της βόρειας και κεντρικής Ευρώπης, όπου εκεί το μη μισθολογικό κόστος και συνολικά το εργατικό κόστος είναι υψηλότερο σε απόλυτους αριθμούς και μεγέθη, αλλά θα έπρεπε η μεταποιητική βιομηχανία να είχε εγκατασταθεί σε χώρες χαμηλού εργατικού κόστους όπως είναι οι χώρες της Ανατολικής και Βαλκανικής Ευρώπης. Αυτό όμως δεν συμβαίνει. Η πραγματικότητα αυτή, υποδεικνύει ότι το κόστος εργασίας, από μόνο του ως διακριτός παράγοντας, δεν αποτελεί τον οδηγό για την προσέλκυση επενδύσεων και ανάπτυξης. Αδιαμφισβήτητα αποτελεί έναν σημαντικό παράγοντα. Αυτός ο παράγοντας όμως δεν αξιολογείται μεμονωμένα, αλλά συνδυαστικά με άλλους επιμέρους παράγοντες όπως είναι η έμμεση και άμεση φορολογία, το νομικό καθεστώς, η πολιτική και δημοσιονομική σταθερότητα, η διοικητική υποστήριξη του δημοσίου τομέα, η γραφειοκρατία, η διαφθορά, η γεωγραφική θέση, οι βασικές υποδομές της χώρας κ.α. στοιχεία που συναθροίζονται και επηρεάζουν την εγκατάσταση επιχειρηματικών και οικονομικών δραστηριοτήτων σε μία χώρα.

Είναι αλήθεια, ότι η Ελληνική οικονομία διέθετε τα δεδομένα εκείνα (οικονομικά και γεωπολιτικά - κλειστές βαλκανικές οικονομίες, περιθωριοποιημένη Τουρκική οικονομία) τα οποία της επέτρεπαν να διατηρεί το συνολικό εργατικό κόστος της στα παραπάνω επίπεδα. Οι συνθήκες όμως έχουν μεταβληθεί, και τα οικονομικά δεδομένα τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό έχουν αλλάξει. Συνέπεια της μεταβολής αυτής είναι η έντονη υστέρηση της Ελληνικής ανταγωνιστικότητας και η διαρκής εξασθένηση του οικονομικού δυναμικού της. Έτσι οι εξελίξεις αυτές, έθεσαν το μη μισθολογικό κόστος, μαζί με άλλα επιμέρους ζητήματα, στην ατζέντα της επαναξιολόγησης των πιστωτών μας.

Είναι δύσκολο έως αδύνατο να συμφωνήσει κανείς με τον άκομφο περιορισμό του μη μισθολογικού κόστους, διότι έτσι αποδυναμώνεται περαιτέρω το ασφαλιστικό σύστημα και μειώνονται οι πόροι των κοινωνικών ταμείων, ενώ ταυτόχρονα θα προτεινόταν να αναπτυχθούν άλλοι, μη μισθολογικοί παράγοντες, για την ισχυροποίηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας. Δυστυχώς όμως οι συνθήκες τόσο του παγκοσμιοποιημένου όσο και του γειτονικού ανταγωνισμού, σε συνδυασμό με την παρούσα δυσχερή δημοσιονομική θέση της χώρας μας, οδηγούν σε εκπώσεις και μεταβολές των κεκτημένων, που βραχυπρόθεσμα μπορούν να ανατραπούν, όσο εύκολα ανατρέπεται το ρεύμα του ποταμού.

Θάνος Ε. Πανταζής,
 Οικονομολόγος
 Master in Management Science
 Master in Accounting and Development Finance
 thanos@pantazis.ch

Shopper 24gr
 ...το δικό σου ηλεκτρονικό κατάστημα